

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.183/2018/4. szám

A Szegedi Ítéltábla a **(jogtanácsos neve)** jogtanácsos által képviselt felperesnek - az Ugrinné dr. Katona Klára ügyvéd által képviselt alperes ellen szerzői jogdíj megfizetése iránt indított perében a Gyulai Törvényszék 2015. július 13. napján kelt 5.P.20.260/2015/6. számú ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott, a Kúria Pfv.IV.21.235/2016/8. számú hatályon kívül helyező végzése folytán megismételt másodfokú eljárásban meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben megváltoztatja**, és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 118 726 (száztizennyolcezer-hétszázhuszonhat) Ft-ot és ennek 2014. december 26. napjától a kifizetés napjáig járó, minden naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, továbbá 27 342 (huszonhétezer-háromszáznegyvenkettő) Ft elsőfokú perköltséget.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 80 000 (nyolcvanezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az alperes üzemelteti a **(település neve, ingatlan címe)**. szám alatt található **(panzió neve)-t**. A felperes alkalmazottja 2014. január 14. napján a panzióban ellenőrzést végzett, ennek során kitöltötte a felperes által rendszeresített „Adatszolgáltatási lap és felhasználási engedély” elnevezésű nyomtatványt. Ebben rögzítésre került, hogy az üzlet vendégek számára nyitva álló helyiségében egy laptop működik. Az okiratot az üzletben dolgozó Farkas Felícia aláírta, azt az alperes bélyegzőlenyomatával ellátta.

Az alperes a felperesnek címzett, 2014. január 27. napján kelt levelében bejelentette, hogy a vendéglátóipari egységben zeneszolgáltatás nem történik. Előadta, hogy az ellenőrzés során észlelt laptop a panzióban szervezett szakácstanfolyam keretében végzett oktatás kelléke.

A felperes az ellenőrzés során tapasztaltak alapján a 2014. január 1-től 2014. június 30-ig terjedő időszakra vonatkozóan szerzői jogdíj igényt érvényesített az alperessel szemben. Keresetét a Szegedi Ítéltábla - a Gyulai Törvényszék 5.P.20.231/2014/8. számú ítéletét megváltoztatva - a Pf.II.20.084/2015/5. számú ítéletével elutasította, elfogadva az alperes védekezését.

A felperes jelen perben előterjesztett keresetében 147 415 Ft szerzői jogdíj és ennek 2014. december 26. napjától a kifizetés napjáig járó kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezése szerint az általa működtetett panzió képzési helyként funkcionál, a laptopot a hallgatók oktatása céljából helyezte ott el, azt az alkalmazottja a képzés befejezését követően elmulasztotta kikapcsolni. Vitatta, hogy a helyiségben zeneszolgáltatás történne.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10 000 Ft perköltséget. Határozatának indoklásában az ítélőtábla fentebb megjelölt határozatára visszautalva kiemelte, a laptop nem alkalmas a vendégforgalom bővítésére, az üzleti tevékenység fellendítésére, annak az üzlethelyiségben történő elhelyezéséből nem lehet megalapozott következtetést levonni az alperesi zeneszolgáltatás tényére, így az alperest szerzői jogdíjfizetési kötelezettség nem terheli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte annak megváltoztatását, a keresetének helyt adó döntés meghozatalát. Hivatkozása szerint az alperes a 2014. január 30-án tett bejelentésében elismerte a laptop elhelyezését az üzlethelyiségben, azonban állította, hogy annak használatát a szakácstanfolyam indokolta, ezzel egyidejűleg nem tett bejelentést arra vonatkozóan, hogy a zeneszolgáltatásra alkalmas eszközt az üzletből eltávolította, ilyen bejelentéssel csak 2014. novemberében élt. Hangsúlyozta, igénye részben éttermi, részben szobai zeneszolgáltatáshoz kapcsolódó jogdíj volt, ez utóbbival kapcsolatos keresetének elutasítását a bíróság nem indokolta meg, míg az éttermi zenefelhasználással kapcsolatos döntés nem áll összhangban az Szjt. rendelkezéseivel.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Az ítélőtábla a Pf.II.20.795/2015/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének a gépzene felhasználás címén érvényesített szerzői jogdíj megfizetésére irányuló keresetet elutasító rendelkezését hatályon kívül helyezte és e tekintetben a pert megszüntette. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 6350 Ft másodfokú perköltséget. Ítélete indoklásában az éttermi zeneszolgáltatással kapcsolatos igényt illetően kifejtette, a felperes azt a 2014. január 14-iki ellenőrzése során tapasztaltakra alapította, így a követelés a Pp. 229. § (1) bekezdése értelmében ítélt dolognak minősül. Erre figyelemmel az ezt érintő kereset tárgyában a pert megszüntette és az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte (Pp. 251. § (1) bekezdés). A szobai zenefelhasználásra vonatkozó kereseti kérelmet illetően megállapította, az alperes e tárgyban a jogdíjfizetési kötelezettségének eleget tett, azt igazolta, ezért e kereseti kérelem megalapozatlan volt.

A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a Pfv.IV.21.235/2016/8. számú végzésével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A felperes felülvizsgálati eljárási költségét 60 000 Ft-ban, míg az alperesét 10 000 Ft-ban állapította meg. A Kúria nem osztotta a jogerős ítélet álláspontját, amely szerint a felperes követelése a gépzene-szolgáltatás tekintetében ítélt dolognak minősülne. Hangsúlyozta, a felperes ugyanazon ellenőrzésre alapítva, de más időszakra vonatkozóan kívánt szobai zenefelhasználás és gépzene szolgáltatás címén szerzői jogdíj iránt igényt érvényesíteni. A peradatok szerint az alperes az Szjt. 25. § (4) bekezdése szerint a felhasználás megváltozását nem jelentette be, ennek hiányában fizetési kötelezettsége fennáll. Rámutatott, a rendelkezésre álló peradatok alapján nem állapítható meg, hogy az alperes a perrel érintett időszakban a vele szemben érvényesített 147 445 Ft összegű szerzői jogdíjból milyen összeget teljesített, ezért a megismételt másodfokú eljárásban vizsgálni kell a gépzene-szolgáltatással kapcsolatos felperesi díjfizetési követelést, továbbá azt, hogy az alperes milyen időszakra, milyen címen és milyen összegben teljesített jogdíjat.

A fellebbezés **alapos.**

Az 1999. évi LXXVI. tv. (a továbbiakban: Szjt.) 25. §-a értelmében a nyilvános zenefelhasználás jogdíjköteles. A szerzői jogdíjat a felperesnek, mint közös jogkezelő szervezetnek kell befizetni. A 25. § (4) bekezdése szerint a felhasználó köteles a tervezett felhasználást és a már megkezdett felhasználás megváltoztatását a közös jogkezelő szervezetnek előzetesen bejelenteni, amely szervezet a felhasználást a helyszínen ellenőrizheti. Ha a felhasználó e kötelezettségének nem tesz eleget, vagy ha bejelentési kötelezettség alá tartozó felhasználásról a közös jogkezelő az ellenőrzés során szerez tudomást, akkor a felhasználó nemcsak a díj, hanem azon felül költségátalány megfizetésére is köteles.

A felperes nem vitásan 2014. január 14-én ellenőrzést tartott az alperes által üzemeltetett panzióban, az ellenőrzés során kitöltött adatlapot az alperes képviselője aláírta, így egyfelől e körülmény, másfelől a zenefelhasználás ténye megalapozza az alperes jogdíjfizetési kötelezettségét. Az eljárás fellebbezési szakában az alperes jogdíjfizetési kötelezettségének jogalapja már nem volt vitatott, ezért kizárólag a tekintetben kellett bizonyítási eljárást lefolytatni, hogy az alperes részéről történt-e teljesítés a felperes által peresített időszakban, azaz az alperes mely időtartamokra, milyen címen és milyen összegben fizetett jogdíjat.

A felperes a megismételt eljárásban a pontosított keresetében 118 726 Ft megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A 2014. július 1-től 2014. szeptember 30-ig terjedő időszakra szobai zenefelhasználás címén 28 718 Ft, gépzene felhasználás címén 61 797 Ft összegben, míg 2014. október 31-től december 31-ig terjedő időtartamra gépzene-szolgáltatás címén 28 211 Ft-ra tartott igényt.

A fellebbezési eljárás során az ítéletábra - a Kúria utasításának megfelelően - felhívta az alperest annak igazolására, hogy a fenti időszakokra számított gépzene-szolgáltatási díjat kiegyenlítette. Az alperes ennek alátámasztására szállító folyószámla kivonatokat csatolt, amelyekből megállapíthatóan a 2014. január 1-től december 31-ig terjedő időszakban a felperes részére összesen 172 312 Ft-ot teljesített. Ebből 2014. március 6. napján kétszer 28 719 Ft-ot, 2014. május 29. napján 28 719 Ft-ot, 2014. június 2. napján 28 719 Ft-ot és 2014. október 27. napján további kétszer 28 718 Ft-ot fizetett meg. Azon túlmenően, hogy a szállító folyószámla kivonatokat becsatolta, nem tett érdemi nyilatkozatot a tekintetben, hogy a fenti összegeket milyen jogcímen teljesítette (szobai vagy gépzenei felhasználás címén), a befizetések a 2014. év mely időszakait érintő díjakat foglalják magukban, azok a felperes által megjelölt időszakok jogdíjait is tartalmazzák-e, így az alperesi kimutatások alkalmatlanok annak alátámasztására, hogy az alperes 2014. évben maradéktalanul eleget tett a jogdíjfizetési kötelezettségének. A felperes keresetében foglaltak szerint a 2014. július 1. - 2014. szeptember 30-ig terjedő időszakban az alperesnek 28 718 Ft-ot és további 61 797 Ft-ot kellett volna megfizetnie. Ezzel szemben az általa csatolt igazolás szerint a fenti időtartamon belül a részéről befizetés nem történt, arról pedig nem nyilatkozott, hogy a 2014. június 2-iki és 2014. október 27-iki teljesítések mire számolhatók el. Tény, hogy ez utóbbi időpontban megfizetett kétszer 28 718 Ft-ot, azonban felhívás ellenére nem jelölte meg, hogy az mely jogdíj kiegyenlítéséül szolgál, emellett nem adott magyarázatot az állítások közötti különbségre sem, azaz hogy a befizetett összeg miért tér el az adott időszakra esedékes jogdíj összegétől. Ilyen körülmények között kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy az alperes a jogdíjfizetési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, ezért köteles a felperes módosított keresete szerinti 118 726 Ft és ennek késedelmi kamata megfizetésére.

A felperes módosított keresete sikeresnek bizonyult, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján igényt tarthat a perben felmerült elsőfokú költségei megtérítésére (közjegyzői díj: 5000 Ft, elsőfokú eljárási illeték: 10 000 Ft, behajtási költségátalány: 12 342 Ft, összesen 27 342 Ft), továbbá a 32/2003.

(VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pont alkalmazásával megállapított jogtanácsosi munkadíjra.

A kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és az alperest a módosított kereseti kérelem szerint marasztalta.

A felperest a fellebbezése eredményességére figyelemmel a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján fellebbezési eljárási költség illeti, ami magában foglalja a felülvizsgálati eljárásban javára megállapított perköltség összegét (60 000 Ft), továbbá a felperes képviselőjét ellátó jogtanácsos másodfokú eljárásban felmerült munkadíját (32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdés).

Szeged, 2018. június 20.

Dr. Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró